

Waar is onze Werffluit?

O trouwe werffluit, waar ben jij gebleven
Wij vragen ons verbijsterd af: heb jij je eigen opgeheven.
Jij was onze loods, waker en klok.
Waarom is dit nu zo abrupt gestopt.
Je blies voor aanvang werk, lunch en einde werktijd.
Dat hoorde je dan ook, wijd en zijd.
Ons horloge kon je er gelijk mee zetten, ja, elke week.
Nooit liet je ons in de steek.
Of dat nou om een herdenking was, 4 mei of het uitluiden
van het oude jaar.
Jaar in, jaar uit stond je voor ons klaar.
Ook in oorlogstijd liet je je niet onbetuigd
Want bij een luchtalarm, waarschuwde jij de mensen met je gefluit.
Generaties op generaties hebben jou meegemaakt
en nooit werd je door de Nieuwediepers afgekraakt.
Een begrip in Den Helder, wat zijn weerga niet kent.
Zo was jij, bij iedereen bekend.
Stond de wind in gunstige richting, nooit was je moei,
altijd bereikte je ons, met je geloei.
Van noord naar west en van oost naar zuid
overal hoorden we jouw Helder(s)e geluid.
Maar sinds enkele maanden is het stil, dat maakt ons niet zo blijd
daarom vragen wij ons angstig af, sta jij soms ook op de
herplaatsingslijst.
Nu dat laatste hopen we echter niet.
Vooral met de Nieuwe Rijkswerf in het verschiet.
Wij vragen dan ook met klem, van jutter tot werviaan
Kan onze rijkswerf zonder jou nog wel bestaan.
Kom daarom terug, met dat bekende geluid.
of is het sprookje ook voor jou echt uit.
Laat dit laatste niet gebeuren.
Want heel Nieuwediep staat te treuren.
Een rijkswerf zonder sirene, dat is valse hoop.
Dat is hetzelfde als onze marine zonder vloot.

Geschreven door dhr. G. Woestenburg, 1983